

Sygn. akt: III U 379/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2015r. w O.

sprawy z odwołań W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 09.04.2015r. **znak** (...)

orzeka:

1. odwołanie od decyzji z dnia 09 kwietnia 2015r. oddała;
2. wniosek W. P. z dnia 05 maja 2015r. o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w drodze wyjątku przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P..

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 05.05.2015r. W. P. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 09.04.015r., odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że jest osobą chorą na schizofrenię, została uznana za częściowo niezdolną do pracy, lecz ZUS uznał, że niezdolność do pracy nie powstała w okresie ubezpieczenia. Odwołująca dodatkowo wniosła o przyznanie jej renty w drodze wyjątku.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że zaskarżoną decyzją odmówił odwołującej prawa do renty, ponieważ ustalona przez Lekarza orzecznika częściowa niezdolność do pracy odwołującej powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.

W oparciu o akta rentowe odwołującej Sąd ustalił, co następuje:

W. P. (ur. (...)) w dniu 23.02.2010r. złożyła w ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy rozpoznając ten wniosek oparł się na orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS z dnia 29.04.2010r.

i w dniu 14.05.2010r. wydał decyzję odmawiającą odwołującej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż niezdolność do pracy powstała w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. Po złożeniu przez W. P. dodatkowych dokumentów dotyczących jej stażu pracy, organ rentowy uwzględnił jej staż pracy w wymiarze 15 lat 7 miesięcy i 19 dni (po ograniczeniu okresów nieskładkowych do 1/3 okresów składkowych) i w dniu 24.06.2010r. ponownie odmówił jej prawa do renty wskazując, iż niezdolność do pracy powstała w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.

W dniu 12.12.2012r. W. P. złożyła w ZUS kolejny wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy rozpoznając ten wniosek oparł się na orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS z dnia 09.01.2013r., stwierdzającym, iż jej częściowa niezdolność powstała w dniu 05.09.2008r. i w dniu 29.01.2013r. wydał decyzję odmawiającą prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż niezdolność do pracy powstała w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.

W. P. ponownie z wnioskiem o rentę wystąpiła w dniu 13.02.2015r. W toku jego rozpoznania Lekarz orzecznik stwierdził, że jest ona nadal częściowo niezdolna do pracy od 01.02.2015r. na okres 3 lat. Od tego orzeczenia odwołująca nie wniosła sprzeciwu. W konsekwencji ZUS w dniu 09.04.2015r. wydał zaskarżoną decyzję odmawiającą W. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż odwołująca nie spełnia przesłanek do przyznania świadczenia, gdyż jej niezdolność do pracy nie powstała w okresach określonych w art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż jej niezdolność nie powstała we wskazanych tam okresach oraz później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. Wydając tę decyzję ZUS uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 12 lat 2 miesiące i 16 dni oraz okresy nieskładkowe (po ograniczeniu okresów nieskładkowych do 1/3 okresów składkowych) w wymiarze 4 lat i 26 dni.

Sąd zważył, co następuje:

W. P. w niniejszym postępowaniu kwestionowała decyzję ZUS z dnia 09.04.2015r., odmawiającą jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony, gdy pracownik, u którego niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, osiągnął okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący łącznie co najmniej 5 lat (art. 58 ust 1 pkt 5 w/w ustawy). Zgodnie zaś art. 58 ust. 2 ustawy, okres 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 58 ust. 4).

Oceniając odwołanie W. P. od decyzji z 09.04.2015r. należy wskazać, iż decyzja ta opiera się na orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS z dnia 17.03.2015r., stwierdzającym, że jest ona nadal częściowo niezdolna do pracy od 01.02.2015r.

na okres 3 lat. Ponieważ odwołująca nie składała sprzeciwu od tego orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS, Sąd jest nim związany i nie może ustalać innej daty niezdolności do pracy. Na marginesie należy wskazać, iż zakwestionowanie orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS dopiero w postępowaniu przed Sądem skutkowałoby odrzuceniem odwołania (art. 477⁹ § 3¹ kpc).

Zauważyć też trzeba, że W. P. już po raz kolejny dochodzi przyznania jej prawa do renty a jej wnioski o rentę wniesione w dniu 23.02.2010r. i w dniu 12.12.2012r. zostały rozstrzygnięte przez ZUS odmownymi decyzjami, od których nie wniesiono odwołań do Sądu. W żadnym z tych przypadków nie był też wnoszony sprzeciw od orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS.

Z treści odwołania, wniesionego w niniejszej sprawie IIIU 379/15 wynika, że W. P. nie kwestionowała orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS z dnia 17.03.2015r. Należy więc uznać, iż jest ona częściowo niezdolna do pracy nadal od 01.02.2015r. na 3 lata.

Przy przyjęciu takiej daty powstania niezdolności do pracy W. P. nie spełnia warunków wymaganych do przyznania prawa do renty.

Z akt rentowych odwołującej wynika, iż jej ostatnim okresem ubezpieczenia jest okres pobierania zasiłku chorobowego do dnia 15.01.2015r. Przyjęcie daty niezdolności do pracy jako 01.02.2015r. powoduje, iż niezdolność wprawdzie powstała ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia, lecz odwołująca nie spełnia warunku określonego w art. 58 ust. 1 pkt 5 i art. 58 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. nie posiada okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego co najmniej 5 lat zarówno w ciągu ostatniego 10-lecia przed datą powstania niezdolności, jak i przed datą złożenia wniosku o rentę. Okres 10-lecia przed datą powstania niezdolności to okres od 1.02.2005r. do 01.02.2015r. a okres 10-lecia od daty wniosku to okres od 13.02.2005r. do 13.02.2015r. Z akt rentowych wynika, iż odwołująca nie wykazała w tych 10-leciach wymaganego 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Wykazała bowiem jedynie: okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 01.02.2005r. do 27.02.2005r. (27 dni), okres prowadzenia działalności gospodarczej od 04.01.2014r. do 31.12.2014r. (11 miesięcy i 28 dni), w tym mieszczące się w okresie działalności okresy pobierania zasiłku chorobowego od 22.04.2014r. do 25.06.2014r. (2 miesiące i 4 dni) i od 01.09.2014r. do 31.12.2014r. (4 miesiące) oraz okres pobierania zasiłku chorobowego od 01.01.2015r. do 15.01.2015r. (15 dni).

W toku niniejszego postępowania W. P. nie kwestionowała swojego stażu pracy, uwzględnionego przez ZUS.

Wydając zaskarżoną decyzję z dnia 09.04.2015r. ZUS uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 12 lat 2 miesiące i 16 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 4 lat i 26 dni. (prawidłowo ograniczone do 1/3 okresów składkowych). Okres nieskładkowy został wprawdzie wykazany w wymiarze 7 lat 9 miesięcy i 23 dni (vide karta przebiegu zatrudnienia), lecz zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do renty okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. Łącznie uwzględniony staż wynosi więc mniej niż 20 lat, dlatego nie ma zastosowania przepis art. 57 ust. 2 a tym bardziej art. 58 ust. 4 w/w ustawy. Nawet więc gdyby odwołująca była uznana za całkowicie niezdolną do pracy, nie spełniałaby warunków do przyznania jej prawa do renty.

Z akt rentowych wynika, iż W. P. jest uznawana za częściowo niezdolną do pracy nieprzerwanie od 05.09.2008r. Przy przyjęciu takiej daty niezdolności do pracy odwołująca nie spełnia warunku określonego w art. 57 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy, gdyż niezdolność od 05.09.2008r. powstała po upływie 18 miesięcy od ustania okresów przewidzianych w tym przepisie. Odwołująca pobierała bowiem zasiłek dla bezrobotnych do dnia 27.02.2005r. a następnie aż do dnia 04.01.2014r. nie podlegała żadnemu ubezpieczeniu. Ostatnie 10 lat przed datą niezdolności określoną na 05.09.2008r. to okres od 05.09.1998 do 05.09.2008r. i w tym okresie odwołująca wykazała staż ogólny jedynie w wymiarze 3 lata 3 miesiące i 15 dni. Reasumując powyższe rozważania należało uznać, że W. P. nie spełnia przesłanek do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy a zaskarżona decyzja ZUS z 09.04.2015r. jest prawidłowa. Jej odwołanie zostało wobec tego oddalone w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Ponieważ W. P. w odwołaniu zgłosiła też wniosek o przyznanie jej renty z tytułu niezdolności do pracy w drodze wyjątku, Sąd wniosek ten w oparciu o art. 477¹⁰ § 2 kpc przekazał do rozpoznania ZUS Oddziałowi w P., gdyż przyznanie renty w drodze wyjątku wykracza poza ramy rozstrzygnięcia ZUS zawartego w zaskarżonej decyzji.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.